

Fes-te soci de:

www.cristians.cat
cristians@assemblea.cat

Preguem per Catalunya Preguem pels reptes del 2014

Cripta de la Sagrada Família
18 de desembre de 2013

POBLE DE DÉU POBLE EN MARXA

POBLE DE DÉU, POBLE EN MARXA,
JUNTS FEM CAMÍ.
POBLE DE DÉU,
ESGLÉSIA QUE AVANÇA,
EL REGNE JA ÉS AQUÍ (BIS)

Camina al llarg del temps,
travessa mars pregons,
tan lluny sovint els seus pastors,
tan a prop d'ell el Crist Iluminós.
És barca, és vela,
és signe i és combat.
Poble mogut per l'Esperit,
és Poble que canta la vida!

En lluita per la pau,
som veu dels sense veu,
que és fosc sovint nostre dolor,
que és dolç el gest de germanor.
Som força, som vida,
som llum, som amor.
Poble mogut per l'Esperit,
som Poble que estima la vida!

CONSCIENTS DE LES NOSTRES FEBLESES

Et demanem perdó Pare per quan hem posat per davant de l'interès comú de la nostra pàtria, la nostra seguretat i els nostres interessos personals.

Et demanem perdó, Pare perquè com a poble masses vegades hem amagat la nostra identitat en funció d'una mal entesa concòrdia.

Et demanem perdó Pare per quan no hem estat prou confiats en que tu ets també Senyor de la història del nostre poble.

Et demanem perdó Pare per quan no hem estat prou amatents amb aquells que no comparteixen amb nosaltres el camí cap a la llibertat de la nostra pàtria.

LECTURA 3 (1 Corintis 13, 1-7)

Si jo parlés els llenguatges dels homes i dels àngels però no estimés, seria com una esquella sorollosa o un címbal estrident. Si tingués el do de profecia i penetrés tots els misteris amagats de Déu i tot el coneixement, si tingués tanta fe que fos capaç de moure les muntanyes, però no estimés, no seria res. Si repartís tots els meus béns als pobres, fins i tot si em vengués a mi mateix per esclau i tingués així un motiu de glòria, però no estimés, de res no em serviria.

L'amor és pacient, és bondadós; l'amor no té enveja, no és altiu ni orgullós, no és groller ni interessat, no s'irrita ni es venja; no s'alegra de fer el mal, sinó que troba el goig en la veritat. Tot ho excusa, tot ho creu, tot ho espera, tot ho suporta. L'amor no passarà mai.

Parenostre (cantat)

GRÀCIES

Gràcies d'aquesta aurora encesa,
gràcies d'aquest nou dia clar,
gràcies perquè els neguits
en vós els puc abandonar.

Gràcies pels bons amics
que em volten,
gràcies per tots els meus germans,
gràcies perquè als meus enemics
puc allargar les mans.

Gràcies pel treball que m'ocupa,
gràcies pels meus petits encerts,
gràcies per l'alegria,
per la música i la llum.

SÍMBOLS DEL NOSTRE COMPROMÍS

En aquest moment de l'acte oferirem com a símbol del compromís dels presents, una senyera, un triangle blau, un estel i una fulla de calendari.

La senyera símbol de l'amor i compromís amb la pàtria.

El triangle blau símbol del compromís amb la humanitat.

L'estel blanc símbol de la llibertat.

La fulla de calendari el compromís amb la consulta sobre el nostre futur col·lectiu.

CANT DE LA SENYERA

Al damunt dels nostres cants
aixequem una Senyera
que ens farà més triomfants.

Au, companys, enarborem-la
en senyal de germandat!
Au germans, al vent desfem-la
en senyal de llibertat!
Que voleï! Contemplem-la
en sa dolça majestat!

Oh bandera catalana!,
nostre cor t'és ben fidel:
volaràs com au galana
pel damunt del nostre anhel:
per mirar-te sobirana
alçarem els ulls al cel.

I et durem arreu enlaire,
et durem, i tu ens duràs:
voleiant al grat de l'aire,
el camí assenyalaràs.
Dóna veu al teu cantaire,
llum als ulls i força al braç.

Ubi caritas et amor, Deus ibi est.

LECTURA 1

Una imatge de l'Església que em complau és la de poble sant fidel a Déu. És la definició que utilitzo sovint i, d'altra banda, és la de Lumen gentium. La pertinença a un poble té un fort valor teològic; Déu, en la història de la salvació, ha salvat un poble. No existeix identitat plena sense pertinença a un poble. Ningú no se salva sol, com a individu aïllat, sinó que Déu ens atreu tenint en compte la complexa trama de relacions interpersonals que s'estableixen en la comunitat humana. Déu entra en aquesta dinàmica popular.

(Francesc)

LECTURA 2

Déu, el Pare i Creador, que ha inscrit les seves lleis en els cors humans, és el Déu de la història; Ell fa camí amb tots els homes i amb tots els pobles i nacions, i n'és l'últim destí i acompliment. Per això podem afirmar que Ell ha comunicat els seus dons a tot poble i que li ha plagut de tenir nacions: és Ell qui, en darrer terme, les ha fetes. Per tant, la varietat cultural, ètnica i lingüística s'endinsa en l'ordre constitutiu de la creació i, com a tal, ha de ser reconeguda i possibilitada. És cosa clara, doncs, que els estereotips, els prejudicis, la mesquinesa i el racisme envileixen la dignitat humana que prové de la mà del Creador i que cal contemplar en la seva varietat i diversitat.

La història d'una nació és, sobretot, la història dels homes que l'afaiçonen. Ara bé, la història de tot home es desenvolupa en Jesucrist. En Ell esdevé història de la salvació. En efecte, l'home no és capaç de comprendre's ell mateix fins al fons sense Crist. Sense Ell, no pot capir ni qui és, ni quina és la seva veritable dignitat, ni quins són la seva vocació, i el seu destí final. No pot copsar tot això sense Crist. I per això no es pot excloure Crist de la història de l'home en cap part del globus, ni en cap longitud i latitud geogràfica. L'exclusió de Crist de la història de l'home és, doncs, un acte contra l'home.

Per tant, podem i devem afirmar que, a través de l'aliança feta amb la humanitat en Jesucrist, Déu acull i escull com a «herència seva» cada una de les persones i cada un dels pobles, i la fidelitat a aquesta aliança fa que Ell esdevingui el seu Senyor i alliberador.

(Antoni M. Oriol. *(Dimensió transcendent del fet nacional.)*)

SALM

Que Déu s'apiadi de nosaltres i ens beneeixi,
que ens faci veure la llum de la seva mirada
La terra coneixerà els teus designis
i tots els pobles veuran la salvació.

Que et lloïn les nacions, Déu nostre,
que et lloïn tots els pobles alhora.
Que s'alegrin els pobles i cridin de goig:
tu governes les nacions amb justícia
i guies els pobles de la terra.
Que et lloïn les nacions, Déu nostre,
que et lloïn tots els pobles alhora.
La terra ha donat el seu fruit;
que Déu, el nostre Déu, ens beneeixi.
Que Déu ens beneeixi
i el venerin d'un cap a l'altre de la terra.

Música d'orgue

MEMORIAL

Dediquem un moments a recordar aquells qui ens han precedit en la fidelitat i l'amor a la pàtria. Els noms escollits volen representar a tothom qui al llarg dels segles han ajudat a construir, defensar i preservar la nació catalana, la seva llengua, cultura i història.

PREGÀRIES D'AGRAÏMENT

Et donem gràcies Senyor perquè, al llarg dels segles has permès que la nostra nació perdurés malgrat les vicissituds històriques. Que amb el teu ajut, sapiguem avançar pel camí de la plena llibertat personal i col·lectiva.

Et donem gràcies pel procés que hem iniciat com a poble. Fes que amb fidelitat a l'evangeli assolim una societat més justa i fraterna viscuda amb solidaritat amb tots els pobles de la terra.

Et donem gràcies pel convenciment i la serenor amb què el nostre poble viu aquests moments transcendentals. Que la teva pau no ens abandoni.

LECTURA 1

Pentecosta, la festa de l'esperança (poema de David Jou)

LECTURA 2

Fes-me prou fort per ésser candorós
i el meu candor ungeix de saviesa...
i venceré l'insult amb un somrís
i amb un somrís més dolç la violència,
la vivor dels garneus i dels covards
amb l'esguard penetrant de la innocència...

Dóna'm l'horror de la follia herètica,
però molt més del mercadeig sagrat.

Fes-me veure ben bé com la llum vera
brolla només d'un foc de caritat
i que l'amor no és literatura...
i l'eloqüència fútil vanitat
en moral tant o més que en poesia.

Fes-me dir més que mai la veritat
quan és inversemblant o escandalosa...

Carles Cardó